

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Auliek (Adam)

INSERȚIUNILE:
de 1 fr. garsonat: prima-casă
7 cr.; a doua oră 6 cr.;
a treia-oră 4 cr. și timbre
de 20 cr. de fiecare puș-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a plăti
înainte în Arad.

Scrisorile neînfricate nu
primim.

REDAȚIA
Str. Auliek (Adam)

PREȚUL
Anual 10 fl.; pe 1/2
pe 1/4 de an
pe 1 lună fl.

de Duminică pe
fl. 2.—

Abonamentul și inserțiunile
sunt a plăti în avans
în 40 franci.

Scrisorile neînfricate nu
primim.

Asociațiunea Națională Aradană.

Am s'a ținut în Arad adunarea
națională a Asociațiunii Naționale Ara-
dinoare, asociațiunea aceasta
multe sute de membri și adu-
ni ei erau prilej de întâlnire pen-
treaga Românime și progresul ei
într-o înregistrat. S'au schimbat
vremurile... Au dispărut de pe
pământ figurile mari, cari erau și
pavăza asociațiunii, după
ce au venit pigmei, s'au
stăpânit apoi slăbiciuni, și ca ur-
mă neînțelegerii și dispușt, așa
prezent Asociațiunea se consi-
deră răscălată din cenușa sub care
se cădește înmormântată. Ear că
merge d'aci încolo spre înălțare,
unde este grupul de bărbați inte-
lectuali și zeloși cari stau în fruntea
națională din raportul d'acum se poate
vedea un progres multumitor, atât
ce privește partea intelec-
tuală cât și partea materială.

Așa și trebuie să fie, căci nicăieri
Românii nu se simt mai mare
de cât aici, la margine, ca
partea intelectuală să fie fără ră-
zăm și preocupări să avem pentru
ce privește întărirea noastră.

Având toate condițiunile de pros-
peritate, nu rămâne acum de cât sprin-
ta și mai intens al publicului ca
Asociațiunea Națională Aradană să fie
ce trebuie: un far între Români
în părțile ungurene.

Dăm mai jos raport amănunțit
de decursul adunării generale.

Publicul la ora 10 umplea deja sala
de Române.

Am observat în sală pe dnii G. Te-
lescu, G. Popovici, protopop; Aug. Beles,
în Șimand, Ioan Beles, Dr. N. Oncu,
Mangra, Aug. Hamsea, M. Veliciu, Dr.
C. Pop, Dr. St. C. Pop, Dr. I. Suci, Dr.
S. Suci, Ignatie Pap, R. Ciorogariu,
Șirianu, G. Purcariu, Arcadie Caci-
nea, Dionisie Popovici, Sava Raicu, Popo-
vici, Valer Moldovan, L. Magdu, N.
Ioan Ștefanuț, Simu, Bogdan, I.
Tr. Vășan, G. Moldovan, Iosif Mol-
dovan, V. Uță, V. Pap (Aradul-nou), Zaslou,
Șirianu, Iuliu Herbai, Dr. G. Proca, R.
C. Pop, Ștefan Antonescu, P. Truța, Boam-
ra, Secula, Burdan, I. Petran, Popi,
Olariu, Creșu și numeroși me-
mbri și țărani, cari umpleau ambele sale
de sală.

Ca vicepreședinte propune să se exmită
ca să invite la adunare pe
Ștefan d'Episcop.

Dr. Mangra propune pe d-nii Aug. Be-
les, R. Ciorogariu, cari și pleacă îndată
înainte pe P. S. Sa Episcopul Goldiș la
Arad.

Propunerea P. S. Sale Episcopului. Intra-
rând la P. S. Sale Episcopului Goldiș
primită cu aclamațiune. P. S. Sa e
în scaunul președial.

P. C. Sa archimandritul Aug. Hamsea
președinte al Asociațiunii deschide
adunarea generală print'o cuvântare în
care istoricul înființării (la 1861) socie-
tății aradană ce ea luase pe vremea

comitelui suprem George Popa, când aici
se întruneau Românii fruntași din toate
părțile. Au venit însă vremuri de restriște,
s'au ivit neînțelegeri, așa că Asociațiunea
abea mai trăia. Nainte cu vre-o 15 ani
bărbați tineri de p'atunci, uniți cu cei bă-
trâni, s'au apucat însă eărăși de muncă,
care deși mergea greu, totuși ajutați fiind
și de fostul Episcop, au pus eărăși în pic-
cioare această instituțiune culturală. Azi
ea e locul de muncă și întâlnire pentru
toți aleși din aceste părți ai neamului ro-
mânesc și cum P. S. Sa actualul episcop
Iosif Goldiș n'a pregetat a veni în mijlocul
nosru și a da puteracul său sprigin, are
speranțe că în curând Asociațiunea va de-
svolta o activitate încă și mai rodnică.

Vorbirea a făcut bună impresie, și a
fost primită cu aplause.

P. S. Sa Episcopul I. Goldiș după
ce mai completează încă istoricul ce dl
Hamsea a făcut despre decadența Asocia-
țiunii, înainte cu mulți ani, spunând între
alte că publicul a început a se desinte-
resa de Asociațiune din momentul în care
nu s'au mai dat ajutoare bănești (în urma
propunerii fostului comite suprem Popa,
care altfel avea cele mai bune intențiuni),
declară că după cum de la întemeierea Aso-
ciațiunii a lucrat pentru prosperarea ei,
așa și acum, ca episcop, va da cu dragă
inimă tot concursul său, și celor adunați azi
aici, împărtășește binecuvântarea sa archie-
rească.

(Lungi aplause).

Alegerea biroului adunării generale.
La propunerea dlui Dr. I. Suci, adunarea
generală proclamă unanim și cu însuflețire
președinte pe P. S. Sa Episcopul Goldiș,
vicepreședinte pe d-nii G. Telescu, protopo-
pul gr. cat. al Aradului și pe Ștefan Anto-
nescu, mare proprietar în Șiria ear' notari
pe d-nii I. Petran, profesor și Russu Șirianu,
publicist.

Sub noul președiu adunarea generală
și începe apoi lucrarea.

Raportul general îl citește dl Dr.
G. Proca. (Vom reveni asupra-i).

La propunerea dlui Ștefan Antonescu, adu-
narea primește și ia la cunoștință cu plă-
cere cele relatate.

Starea casei ne o prezintă dl Sava
Raicu, cassier. Sunt 7310 fl., bani depuși.
Membrii societatea are 354 ordinari și 14
fondatori. După ce se citește și raportul
despre starea bibliotecii, care s'a sporit mai
ales cu cărți de valoare dela Academia Ro-
mână și dela văduva marelui poet V. Ale-
xandri, — precum și raportul economului
(Iancu Ștefanuț), se alege o comisie de trei,
în persoana d-lor G. Popovici, protopop al
Șiriei, Arcadie Cacinea și V. Pop (Aradul-
nou), cari să censureze rapoartele prezentate
și să raporteze apoi adunării generale.

Membrii noul s'au înscris până ieri,
pe următorii trei ani, 78 persoane; lista o
citește dl G. Proca. Sunt primiți toți, cu
plăcere.

P. S. Sa Episcopul Goldiș, d-nii Ștefan
Antonescu Dionisie Popovici și Aug. Beles,
declară că se înscriu ca membrii fondatori
(lungi ovățiuni).

Propunerea dlui V. Mangra. Făcând
o admirabilă expunere de motive, care ea
înșuși poate fi considerată ca o lucrare cu
mult aparat săvârșită, dl V. Mangra propune
ca sub auspiciile Asociațiunii să se facă
începutul unei lucrări de mare însemnătate

pentru viața noastră culturală-națională:
să se înceapă adevărat (cu comunele dela mar-
gini) o lucrare, în care să fie istoricul fle-
cării sat locuit de Români, descrierea lo-
cuiilor, a obiceiurilor, statistica populați-
unii și a altor lucruri etnografice cari con-
stituie complexul vieții noastre ca popor.

P. S. Sa episcopul Goldiș precum și dl
Ioan Beles, după ce aduc omagii conștien-
țoștii cu care dl Mangra își motivează și
lămurește această propunere, recunoscând
însemnătatea culturală a unei lucrări de
felul acesta, declară că o primesc în prin-
cipiu. Cât despre amănunte, P. S. Sa
propune și adunarea primește ca afacerea să
fie încredințată direcțiunii, care apoi, la
timpul său, va raporta.

D. G. Popovici, în numele comisiei de
censurare raportează că rapoarte și acte
justificative, totul s'a găsit în ordine și
propune direcțiunii absolutorii și mulțumiri
calduroase pentru zelul cu care a condus
și a contribuit la prosperarea continuă a
Asociațiunii (lungi aplause).

Dr. P. Truța, director mulțumește
pentru încrederea ce i s'a arătat direcțiunii,
zice că poate nu s'a lucrat destul și la tot
casul s'ar fi putut lucra mai mult. Roagă
însă a se lua în considerație greutatea cu
cari a trebuit să lupte.

Dr. Russu Șirianu propune ca pentru
a se face candidarea membrilor direcțiunii
ce urmează a se alege, să se exmită o co-
misie de 5, în persoana dlor G. Popovici,
M. Veliciu, Dr. St. C. Pop, R. Ciorogariu
și S. Raicu.

Se primește. Sedința se suspendă.

Alegerea biroului și a comitetului.
Revenind, după ce s'a redeschis ședința,
comisia prin raportul său propune:

Director primar: Petru Truța; di-
rector secundar: Vasile Mangra; cassier:
Sava Raicu; controlor: Iuliu Herbai; bibli-
otecar: Ioan Petran; econom: Iancu Ște-
fanuț; fisc: Dr. Ioan Suci; secretar: Dr.
G. Proca. Membrii direcțiunii: P. C. Sa
Aug. Hamsea, Ioan Beles, Romul Ciorogariu,
Dr. Nicolae Oncu, Ignatie Pap, Dr. Ștefan
C. Pop, I. Purcariu, Iustin Olariu, I. Russu
Șirianu, T. Vășan, D. G. Vuia, M. Veliciu.

Se primește și se declară aleși unanim.

D. Truța mulțumește în numele tuturor
pentru noua dovadă de încredere și făgă-
duște a lucra cu toată ardoarea pentru
ajungerea scopurilor mărețe culturale ce are
Asociația.

Dr. R. Ciorogariu roagă adunarea ca
pentru a putea noi să încurajăm îndeosebi
pe tinerii cari se dedică meseriilor, să îm-
puternicească direcția a cheltui până la
suma de 300 fl. ca stipendii de acordat
acestor tineri. Amintește că îndeosebi ar
trebui să plasăm băieții în școala de arte și
meserii (fém és faipar iskola) ce este în
oraș. Demonstrează folosul ce ar resulta
din încurajarea la meserii a tinerilor
silitori.

Adunarea admite cu mare plăcere.

Dr. Ștefan Antonescu crede a exprima
sentimentul întregii adunări, când exprimă
bucuria și gratitudinea că P. S. Sa noul
nostru episcop a venit în stinul nostru și
cu spriginul său intelectual și material
oferit contribuie la prosperarea Asociațiunii.
Cuvintele dlui Antonescu sunt aplau-
date de toți. Lungi „trăiască“ răsună
în sală.

Inchiderea adunării. P. S. Sa epi-
scopul închide adunarea print'o bine simțită

vorbire, insistând asupra statutelor Asoci-
ațiunii, de cari cu drept cuvânt ne putem
mândri, de aci însă și datorită să muncim
cu toții! Asociațiunea aceasta să ne fie
terenul unde ca bunii frați să ne întâlnim
într'u ducerea la îndeplinire fa unul scop
nu numai cultural, dar și național. Pa-
tim, neînțelegeri ori averașuni, să lăsăm
causă când venim aici și din pildele ce dă
istoria, putere să luăm într'u a face posi-
bilă o lucrare solidară, armonică. Numai
astfel se garantează mersul înainte al ace-
stei instituțiuni culturale, care este a tuturor
celor de un sânge și nu cunoaște nici
admite deosebiri confesionale. El va merge
cu toată însuflețirea în această luptă în-
vălțătoare și tuturor celor adunați, și acum
la despărțire, dă binecuvântarea sa archie-
rească.

Lungi aplause acoper aceste cuvinte.
Sunt însufleții îndeosebi țărani și mese-
riași cari umpleau a doua sală a casei.

Adunarea aceasta a decurs în
mijlocul celei mai sincere însuflețiri,
demn și mergând toate într'o ordine
și înțelegere rară. Nici un ton di-
sonant și toți par a fi hotărâți să de-
pună obolul lor, intelectual și moral,
pentru ca cu cât vremurile sunt mai
grele, cu atât și Asociațiunea să
poată realiza mai mult din ținta ce
și-a propus: cultura poporului ro-
mân!

Renta școalelor dela Brașov,
după-cum scriu ziarele din București,
în urma înțelegerii ce s'a făcut între
guvernul României și cel ungar, se va
da de aci încolo așa, ca cupoanele ren-
tei — o rentă făcută special pentru
scopul acesta, scrie „România Jună“
— să meargă la Pesta și de acolo să
le primească Mitropolia din Sibiu, care
le va transmite bisericii Stului Nicolae
din Brașov. Biserica va da apoi, prin
intermedierea mitropoliei, în fiecare an
socoteala guvernului din Budapesta.

Maghiarizarea instrucției în Fiume.
Foia oficială din Budapesta în nu-
mărul său de Vineria trecută a publicat
o ordonanță nouă a ministrului unguresc
de învățământ, care, sigur, va agita și mai
mult spiritele Fiumanilor, atât de iritate
deja împotriva maghiarismului îmbuibat și
fără frâu. Ordonanța aceasta nu vrea nici
mai mult nici mai puțin, decât maghiari-
zarea tuturor școalelor de pe teritoriul orașu-
lui autonom dela Adriatică introducând în ele
învățarea obligatoare a limbii maghiare.

Prin noua ordonanță ministrul ungu-
resc introduce și în Fiume articolul de le-
ge XVIII. din 1879 despre propunerea lim-
bei maghiare în școalele nemaghiare, cum
și art. de lege XXXII din 1875 despre
pensionarea învățătorilor, articolul de lege
XLIII. din 1891 și al XXVI-lea din 1893
despre regularea lefilor învățătoresți. — În
sensul acestei nouă dispozițiuni ungurești,
de aci încolo limba maghiară va fi obiect
obligat de învățământ în toate școlile publice
din Fiume. Toți învățătorii, cari nu știu
limba ungurească, de aci încolo sunt deci
obligați, ca în timp de patru ani să-și în-
susească și în Fiume astfel limba maghiară
ca s'o poată propune în școalele poporale,
ceea-ce trebuie s'o adeverească prin depu-
nerea unui examen înainte unei comisii

rînduite de ministrul. Căci—sice ordonanța —de aci încolo numai astfel de indivizi e permis a se aplica în școlile din Fiume. Acestea vor fi apoi regulat și de mai multe ori vizitate în fiecare an de inspectorul regesc, care e dator a le priveghia cu toată strictetea, a forța învățarea limbii maghiare și despre progresul ei a raporta ministrului, ear' acesta va distribui premii între învățătorii, cari vor dovedi mai mult progres în propunerea limbii patrioților.

Vom vedé, cum vor întimpina Fiumanii acest neașteptat „cadou“ de Crăciun și de Anul-nou!

DIN ROMANIA

De la Senat. Proiectul de răspuns la mesajul regal s'a primit în ședința de la 21 c. cu 64 voturi contra 12.

De la Cameră. Camera a votat în ziua de 22 c. proiectul de lege prin care se percepe 50/0 pe seama statului, din leafa funcționarilor. Au fost 73 voturi pentru și 8 contra.

Omagiu memoriei lui G. C. Cantacuzino.

Di director general al regiei Monopolurilor statului a trimis la 9 Decembrie, dnei Elena G. Cantacuzino, medalioul în bronz al fostului ministru de finance G. C. Cantacuzino, încadrat într-o frumoasă ramă de stejar și bronz, cu următoarea adresă:

Preastimată doamnă,

'Mi-a fost dat mie mulțumirea sufletească, ca în ziua, în care se împlinește anul de la încetarea din viață a primului director general al Regiei monopolurilor tutunurilor, să aduc la îndeplinire încheierea consiliului nostru de administrație din 12 Decembrie 1898.

Am dar' onoarea a Vă trimite un exemplar din medalioul în bronz, reprezentând figura neuitatului Domniei Voastre soț, G. C. Cantacuzino, și a vă aduce tot deodată la cunoștință, că un exemplar identic s'a așezat pentru totdeauna în sala de desbetel al consiliului de administrație a regiei monopolurilor statului, ca omagiu de recunoștință către acela, care a pus temelie organizării acestui serviciu public.

Binevoit, Vă rog, Preastimabilă doamnă, a primi și cu această ocaziune încredințarea respectului meu și a deosebitei mele considerațiuni.

Director general: N. Ath. Popovici.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

SPOVEDANIILE.

Sora Evghenia, în genunchi, cu mâinile încruciate tăcu; ori sfârșise, ori nu mai voia să vorbească.

Inclină mai adânc capul, umilă, și cum sta, așa i-se părea că o răcoare se lasă după ziduri, și o zugrumă îngrozitor.

În tăcerea ce domina, stărița se sculă, și cele din giurul ei ascultau cu găturile întinse să-și soarbă cuvintele.

Și ea grăi încet, târâgănit, fără accentuare a cuvintelor, căci așa o cerea obiceiul mănăstirei.

— „Fata mea“, zise stărița, „d-ta ești nouă de tot între noi.

„De abia sunt cincisprezece zile de când te-am luat din casa sfântă; și aici n'ai avut de mărturisit decât păcatele trupului, dar' dacă vre-odată ai păcătuit cu mintea, sau cu dorințele, trebuie să te adresezi duhovnicului.“

„Greșelile, despre cari ne vorbești d-ta, sunt foarte ușoare însă ori-cât ar fi ele de mici, trebuie să ne silim să nu păcătuim pe cât ne este cu putință. Căci știi cuvin-

Dna Elena G. Cantacuzino, adânc mișcată de acest omagiu adus memoriei soțului ei, a exprimat mulțumirile sale dlui N. Ath. Popovici, directorul Regiei monopolurilor statului, și consiliului de administrație.

Zi de sărbătoare.

Ca totdeauna, așa și în anul acesta, ziua de sfântul Nicolae a fost o zi de mare sărbătoare pentru diecesa noastră a Caransebeșului.

În această zi arhiepiscopul diecesei noastre, Prea Sfinția Sa Domnul Episcop Nicolae Popea, a serbat onomastica Sa.

Încă în preseara numitei sărbători, Prea Sfinția Sa a binevoit a primi în sala mare a institutului diecesan manifestațiunile de stimă și venerațiune ale tinerimei studioase dela institutul teologic-pedagogic din loc.

La 6 1/2 ore seara Prea Sfinția Sa venind în mijlocul elevilor numitului institut, este primit cu un puternic „Intru mulți ani, Stăpâne!“ în tonat de corul mixt al elevilor. După aceasta corul cântă „Împărate creșc, Mângâitorule“ — o prea succesă compoziție a profesorului de cant A. Sequens.

În numele elevilor, teologul de cursul III de teologie și vice-președintele „Socetății Ioan Popasu“, Ioan Mităr agrăiește pe înaltul demnitar al nostru cu următoarele cuvinte:

Prea Sfințite Domnule Episcop!

Tinerimea studioasă dela Institutul teologic-pedagogic din loc, este astă-seară, în ajunul unei doite sărbători, a sărbătorii sfântului și marelui Ierarh Nicolae și sărbătorii zilei onomastice a căpeteniei diecesei de D-zeu scutite a Caransebeșului.

Precum îndoită este sărbătoarea de mâne pentru noi, așa îndoită este bucuria sufletească, ce o simțim atât ca membri ai bisericii ecumenice, cât și ca membri ai bisericii române ortodoxe și îndeosebi ca fi sufletești ai Prea Sfinției Voastre. Ne bucurăm, că bunul Părinte creșc a trimis oare-când pe „biruitorul popoarelor“ (Nicolae), ca cu înțelepciunea și cu energia sa, să umilească pe aprigul Arie, și să dea mâna de ajutoriu lui Atanasie și altor luminași bărbați, ca să readucă biserica lui Christos la o stare de limpezire și înflorire. Ne bucurăm, pentru-că pildă a dat acest mare preot prin viața și faptele sale nu numai pentru cei de pe timpul său, ci și pentru urmași din neam în neam, până în

zilele noastre, căci în el se întrupaseră cuvintele: „Cu sârcăia ai câștigat cele bogate și cu smerenia cele înalte“.

Ne bucurăm însă din adâncul inimilor noastre, când stăm înaintea Preasfinției Voastre, pentru că fericiți suntem a sta în fața unui mare Ierarh ortodox-român, în fața aceluia, pe care cu trup cu suflet îl numim și-l știm al nostru: al bisericii ortodoxe și al neamului românesc.

Precum oare-când Nicolae din Mira Licii a contribuit în mod puternic la cristalisarea situației bisericii ecumenice adânc sdruncinate, așa și Preasfinția Voastră ați contribuit cu mână tare și cu braț înalt la cristalisarea tristei stări, în care ajunsese biserica noastră ortodoxă-română din patriă, în care ne aflăm.

Ne bucurăm, pentru că Vă știm „Învățcelul cel iubit“ al celui mai mare între cei cari mari îi putem numi între ai noștri și credincios Vă vedem rămânând până în capăt direcției croite de acest Moise al bisericii și al națiunii noastre.

Ne bucurăm, pentru-că în înalta și luminată persoană a Preasfinției Voastre dat ne este să vedem și noi genunchele cel de acum de fiitori povățuitori ai credincioșilor și ai Românilor, pe un bărbat din generația eroică a renașterii noastre naționale și bisericesti, pe un bărbat, despre care cu drept cuvânt putem zice, că a cărunțit în luptă pentru binele bisericii și al neamului.

Ne bucurăm, pentru-că Vă știm în fruntea eparhiei noastre, prin urmare și în fruntea noastră a învățăcelilor de aici și conducătorilor de mâne, și cu drag Vă numim Părintele nostru și dascălul nostru, căci nimenui nu-i se șede mai bine această numire decât Preasfinției Voastre.

Ne bucurăm, pentru-că pildă putem să luăm din marile fapte, ce Vă împodobesc bogata viață, și învățătură putem să tragem din învățăturile cele strălucite ce în cărți și cu caventul ați ținut să le dați celor de acum și celor fiitori povățuitori ai bisericii și ai neamului.

Ne bucurăm în sfârșit cu atât mai vârtos, cu cât tocmai în zilele acestea noi mai mult decât părinții și frații noștri am fost fericiți a simți binefacerea stăruințelor și activității celei binecuvântate a Preasfinției Voastre, casa și masa noastră în acest oraș îndepărtat de caminele părintești.

Causându-ne sărbătoarea și sărberea de mâne atâtea bucurii mari, este cu neputință, ca în această sărbătorească ocaziune să nu dau expresie viilor noastre sentimente de adâncă venerațiune și recunoștință față de înalta persoană a Preasfinției Voastre, rugând cu drag pe Domnul Puterilor, ca spre binele bisericii și al neamului, să Vă dăruiască încă mulți, mulți ani fericiți.

Intru mulți ani stăpâne!

Un puternic „Să trăiască“ la adresa Prea Sfinției Sale, este echoul cuvintelor de sus.

Prea Sfinția Sa Domnul Episcop, șcat de frumoasele cuvinte ale vorbitorilor, mulțumind elevilor pentru onoarea, ce fac, și care este totodată „onor honorant“ și asigurându-i de iubirea sinceră, ce nutrește, le dorește viață și sănătate, să poată suporta greutățile, ce le întinși și le vor întimpina în chemarea lor. „Gătașile acestea — zice Prea Sfinția Sa — nu vă sparie, căci ele se țin în viața omului, care viață însăși este continuă. Dar această luptă este un război pentru aceea, cari își pun nădejdea în Dumnezeu și voiesc să iese învingători, căci zice: „Voiește și vei pute.“ — Chiar voastră de preoți și învățători e în grea, dar e cea mai înaltă și mai frumoasă, ea are scopul a deștepta mintea, a lăsa inima și a moralisa poporul. Să fiind, trăgeți-vă seamă, iubitorilor, ca să șiți timpul aici spre binele vostru să studiați, să cercetați biserica, să vi prindeți în cântări. Siliți-vă de timpuri s'ămăna în inimile voastre simplul moral, asemenea iubire înfiacără biserica, carea strămoșii noștri cu stăruință au apărât-o. — Așa dar înarmăți arma religiei și moralei punându-vă în vești ajunge luptătorii și apărătorii noștre naționale, vești deveni astfel fiibun și folositori acestei biserici spre căgărea și bucuria voastră, a bisericii părinților și națiunii“. — Prea Sfinția Sa încheie implorând binecuvântarea că asupra elevilor.

Corul întonează „Intru mulți ani, apoi „Latina ginte“, cor mixt tot al profesor A. Sequens.

În marea zi, după sânta liturghie celebrată cu mare pompă, Prea Sfinția Sa binevoit a primi numeroase felicitări în ziua numelui. Dintre felicitanții membrii Consistorului, preoțimea din corpul profesoral dela institutul teologic-pedagogic, oficianții consistoriali și stabilimentelor diecesane, — toți de Prea Cuvioșia Sa Părintele Arhidr. Filaret Musta. În numele tuturor Cuviosul Părinte roșgă pe atotputernicul Dumnezeu, ca să lungiască firul vieții Sfinției Sale în deplina putere fizică și sufletească spre binele bisericii și al nostru și îndeosebi spre înmulțirea și înflorirea instituțiilor, ce chemate să promoveze cultura religioasă și să ne ușureze greutățile acelora, cari suferă cu lipsa celor materiale. — Prea Sfinția Sa mulțamește felicitanților dorințele, ca așa cu toții, umăr la umăr

tele psalmistului: „Nimic nu e mic în casa Domnului...“

„Poate că ai uitat câteva greșeli. Surorile și-le vor aminti, nu pentru-ca să te atingă, ci din milă, din mila sfântă. Căci arătarea mijloacelor prin cari necuratul caută să ne ispătească e cel mai bun chip de a ne păzi de vicleneșugurile și răutățile sale.“

„Surori, dacă vre-una din voi știe o greșeală, pe care sora Evghenia n'o fi uitat, să ridice mâna.“

Călugărițele se priviră, dar' nici o mână nu se ridică.

— „Surorilor, duceți-vă câte două, — cu brațele încruciate cucernic pe piept, — în curtea de recreație... D-ta, Evghenio, scoală-te și rămâni lângă mine.“

Indată-ce fură singure, stărița zise tineret:

— „Fica mea, scumpa mea fiică, nu știți ce primejdie te amenință. N'am vrut să vorbesc înaintea surorilor, căci mi-era că o să le scandalisez. Trebuie cu tot dinadinsul să smulgi din inimă iarba rea a păcatului; căci altminteri ar ineca toate sfintele aspirații.“

Chiar în rugăciunile d-tale ești distrată, căci prea te gândești în altă parte, la dra-

goste, sau mai bine la necuratul. Trebuie să-ți fi venit vre-o dată în minte asemănarea ciudață între: cuvântul drac și drag. Dragostea este născocită de dracul pentru perirea omenimei.“

— „Vai, maică!...“

— „Da, eu sunt maica ta, care te iubeste și vrea să te scape de primejdie. Ai bi incredere în mine, și spune-mi, spovăduiește-mi toate cuvintele mângâitoare, ce ți-a spus tinărul cea în tren, căci eu am văzut că-ți vorbea, dar' n'am putut să-l opresc, căci eram prea departe.“

Sora Evghenia plângea:

— „Sunt o păcătoasă, nu îndrăznesc...“

— „Lasă, dragă soră, nu-ți fie frică... Nu?... Nu poți?... Atunci, ascultă. Eu, mai marea d-tale, o să-ți fac o mărturisire, aproape... Și pe urmă o să îndrăznesc!“

— „Eram foarte tinără atunci. Și mi se zicea că sunt drăguță. De câte-ori treceam prin orașel, mă uitam în oglindă, și-mi zimbiam.

Intr'o zi, în diligență — căci pe atunci nu erau încă trenuri — un tinăr așezat în fața mea își vorbea de frumuseța zilei. Eu îi răspunsese, că D-zeu o făcuse atât de frumoasă.

Nu știu, avea în ochi ceva, făcea să-l iubești fără să vrei. Și din ce, din nou eu îi spusese, că în cea de stea lui D-zeu viața ar fi nesuferită.

— Mai ales viața de mănăstire.

Și după aceea își spusese, că înese de două ani frate, dar că pe urmă seese cu religia, căci, zicea:

— Aveam nevoie de trăit adevărat și activă.

Mi am făcut datoria. Căci Dumnezeu dat mintea ca s'o îngrop în mână trebuia lăsată să se stingă para căci, când D-zeu aprinde focul minții, bue să ardă.

Cuvintele astea grozave, le ascultam cu nesățiu. Me credeam și eu că cari nu trebuiau lăstate să piară în cimea mănăstirii. Și când dinsul mi zise că n'ar fi greu de fugit din mănăstire atinsei cu genunchiul, zicând:

— Vorbește mai încet... Be seamă să nu te audă stărița, cu ea e cam surdă...

Vai, ce rușine mi-e și acum; chiul meu atinșese pe al lui, și mi se zice că mi curge prin vine și prin pul.

În sfârșit, fata mea, trebuie să mărturisesc crima?

NOUȚĂȚI

Arad, 29 Decembrie 1899.

Dela „Asociațiunea transilvană.” Comitetul central al „Asociațiunii transilvane” a ținut în 21 l. c. n. o ședință, în care a rezolvit mai multe obiecte de însemnătate. Relevăm din acestea următoarele:

S’au luat măsură, ca să se reprezinte Asociațiunea prin dl adv. Dr. Andr. Cosma în procesul intentat din partea eredităților lui George Filip pentru invaliditatea testamentului. Se știe, că regretatul G. Filip, fiind încă în viață, a deșus 20,000 fl. pe seama Asociațiunii pentru scopuri culturale, cu aceea, ca capitalul și interesele să fie neatacabile până vor ajunge suma de 8 milioane florenți. Ajuns capitalul la această sumă, venitele dela 3 milioane au să se folosească ca ajutoare pentru membrii familiei Filip, ear dela 5 milioane pentru scopuri culturale și ajutorarea ambelor biserici române din Ungaria.

Au intrat dela mai multe despărțăminte rapoarte despre activitatea lor. Intre acestea cea mai mănoasă activitate o deșvoltă desp. *Timisoareș*, sub conducerea dlui adv. *Emanuil Ungurianu*. Despărțământul acesta, pe lângă aceea că a trimis taxele incuse dela membri, a înființat 8 fonduri: unul pentru premiarea învâțătorilor, unul pentru biblioteca populară și unul cultural. O astfel de activitate este vrednică de toată lauda, ear meritul principal este al dlui *Em. Ungurianu*, care totdeauna devotat și cu inimă bună se pune în serviciul cauzelor românești. Intre despărțăminte se mai remarcă activitate mănoasă la Oravița, Beiuș și Blaj.

Urcarea lefii oficerilor. Se știe, că ministrul comun de rășboiu plănuise urcarea lefii oficerilor din armata comună cu începere de la 1-a Ianuarie 1900. Raporturile politice încordate însă n’au îngăduit, ca planul ministrului să ia ființă începând de la Anul-Nou și tot din această pricină nici ministrul honvezimel de dincoace și dincolo de Leitha n’au putut prin legislațiune să împărțească și pe oficerii honvezimel de același favor, contemplat de ministrul comun de rășboiu pentru oficerii armatei comune. Astfel, după cum se vestește din cercuri competente, guvernul s’au înțeles, ca în cele 4 luni dintăiu ale anului viitor și o cerii de la armata comună să rămână cu lefiile vechi, ear’ apoi

diferența între leafa veche și nouă să li se deș deodată ulterior. Tot astfel rămâne a se procede și cu oficerii de la armata teritorială, având până atunci a se îngriji și ministrul honvezimel, atât aici, cât și dincolo, de modalitatea pentru urcarea lefii oficerimel lor.

Școale noue de stat în Maramurăș. Ițai pricep meseria de minune cărmuitorii țerii noastre! Abia numai zilele trecute un nou glas de adăncă amărăciune resuna din Maramurăș: că poporațiunea, sărăcită și stoarsă de ovreime — moare de foame. Și acum — eată prin ce mijloace stărue guvernăntii nostri să potolească miseria și foamea din nefericită patrie a lui Dragoș. În numărul de Sămbăta trecută semi-oficiosul „*Budapesti Hirlyap*” scrie:

Numai alaltă-eri am dat știri despre stărea tristă a învâțăământului popular din Maramurăș, și así din loc competent suntem informați, că peste câteva zile deodată se vor înființa 24 școale noue de stat în comitatul Maramurăș. Căt de mare progres însemnează în Maramurăș aceste 24 școale, se dovedește și prin aceea, că anul trecut, peste tot, numai în patru locuri se organizaseră asemenea școale noue. Locul pentru cele 24 școale noue de stat de mult era stabilit deja. Sunt plănuite mai ales pentru ținutul locuit de Rutenii și cu începere dela 1-a Ianuarie 1900 noșele școale de stat vor fi deschise deja pe seama Rutenilor. În zilele acestea ministerul va și numi deja pe învâțătorii de stat pentru noșele școale din Maramurăș. Tot cu începere dela Anul-nou — încheie „*Budapesti Hirlyap*” — se vor înființa noșele școale de stat și pe teritoriul comitatului Bereg.

Furtună pe Marea-Neagră. Pe Marea-Neagră continuă a domni o furtună îngrozitoare. Eată ce scrie în această privință „*Romania Jună*”: „Din Constanța ni se trimite amănuante asupra furtunii îngrozitoare ce a avut loc de Duminecă Iacoace. Din 1894 n’a mai fost un asemenea uragan pe Marea-Neagră. Vaporul principesa Maria care plecase pe furtună din Constanța și ajunsese la Constantinopol, înase Marți dimineța din nou drumul Constanței, unde nu putu sosi de căt Joi la 10 dimineața. Corespondentul nostru spune că vaporul pare a fi un enorm bloc de gheață. Stărea pasagerilor, între carii se afliă ministrul Greciei la București, dl Mavrocordat, este vredeică de plāns. Comandantul Paicurici, un croat, merită o mențiune onorabilă. El a luptat ca un erou, stānd neclintit la postul seu în tot timpul călătoriei. Vaporul Medea, plecat de la Constantinopol la Constanța Marți, nu ajunsese încă Joi seara în acest port. Până în momentul cānd ni se scrie nu se știe ce se făcuse cu acest bastiment. Corespondentul nostru ne va telegrafia în cas cānd va avea vre-o știre.”

O manoperă ovreiască. Cetim în „*Romania Jună*”: „Atragem atențiunea Parlamentului asupra unei manopere frauduloase întrebuintate de Jidani în scopul de a obține mai lesne împământenirea. Așa un dn Lazăr Schein, care și-a pus un ianu în coada numelui, a trecut la ortodoxism. Din lași ni-se anunță, că toți studenții în medicină ovrei s’au hotărît a se boteza, tot în scopul de a obține cetățenia română. O baie mai mult sau mai puțin negreșit că nu poate schimba sufletul unui individ. Se cunosc numeroase casuri de Evrei botezați, cari au continuat cu practicele religioase ale mosaismului, ba chiar s’au găsit călugării ovrei botezați, cari la moarte au lāsat drept testament corn, talmud și alte în semne ale religiei jidovești. Trebuiesc convinși jidanii, că își perd vremea de geaba, ba poate că se expun la o fluxiune de piept, cum ar spune un medicinist de la *Eși*, botezându-se în religia creștină. Loinca noastră să fie: să nu împământenim pe Jidani.”

Viscol puternic. Din Noworossisk (Marea-Neagră), se scrie: Un viscol mare băntuie de trei zile, ridicānd acoperișul caselor, distrugând liniile telegrafice și telefonice, dărāmând baracele construite dealungul căii ferate și pricinuind pagube mari. Mai multe corăbi cu pănze au fost aruncate pe coastă. Un vapor englez este închis în sloiuri de gheață. Un alt vapor a dispărut. Mai multe magasi au luat foc.

Steagul. Scump odor, scumpă comoară aceasta pentru toate popoarele, cari țin la demnitatea lor națională! O știre din Cristiania spune: Nu demult Norvegienii au stăruit cu tărie multă, ca din steagul lor național să scoată colorile șvedei ne, pentru-ca și prin aceasta să se valorize independența țerii lor. Ce-i drept, regele Oscar II. n’a sancționat legea privitoare la această eluptare a Norvegienilor; cu toate acestea însă parlamentul norvegian a primit-o în trei rânduri și astfel, în sensul constituției țerii, legea a fost executată și fără sancționarea din partea suveranului.

ULTIME ȘTIRI

Londra, 25 Decembrie.

„*Westminster Gazette*” face violente împuțări guvernului că a trimis în Transvaal oștiri compuse din voluntari, cari compromet interesesele Britanici.

Ziarul protestă de asemenea în contra faptului, că guvernul întrebuintează trupele de marină pentru un rășboiu pe uscat. Gazette zice că cu chipul acesta Engliera este deșpoiată de forțele necesare pentru apărarea sa în Europa în potriva unui eventual atac și este periclitată astfel în mod usuratic puterea de rezistență a flotei englezești.

Aici șosece deșese, cari cer ajutoare în cea mai mare grabă pentru oștirea ce ope-rează în sudul Africe. O generală neliniște a cuprins și ține în excitație publicul.

tribue și lucreze la înaintarea bisericii și sporului pe toate terenle.

S’au mai prezentat Prea Sântiei Sale numele Comunității de avere președinite ei, *Di Ilie Curescu*, însoțit de magistri silvanal *Di Alexandru Balaciu* și de magistri oficianți; în numele corpului ofițere domnii maiorii *Krischer* și *Ion*; în numele orașului dl primariu *C. Burdea*, dl doctor *I. Bartolomeiu*.

Afară de aceste corporațiuni au felicitat pe Prea Sântia Sa și alți onorațorii loc, dinte cari amintim pe Escelența Sa FML *Teodor cavaler de Seracin ș. a.*

Prea Sântia Sa a primit numșroase felicitări din întreaga diecesă și din centre străinești.

„*Foaia Diecesană*.”

Loteria Casei naționale.

Prospect.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” — pe seama concesiunilor acordate de on. minister ung. de finace cu ordinațiunea 49.522 din 27 Iulie 1899, — arangiază o **LOTERIE DE EFECTE**

cărei profit se va folosi pentru ridicarea Casei Naționale în Sibiu, în care se va instala un Museu istoric și etnografic român și biblioteca Asociațiunii etc.

Prețul unui bilet de loterie 1 coroană.

Căștiguri:

1 câștig princip.	în val. de C. 10.000 =	C. 10.000
1 câștiguri „ „ „	3.000 =	3.000
1 câștiguri „ „ „	1.000 =	2.000
1 „ „ „	500 =	2.500
1 „ „ „	200 =	2.000
1 „ „ „	100 =	1.000
1 „ „ „	75 =	1.500
1 „ „ „	50 =	1.000
1 „ „ „	20 =	1.000
1 „ „ „	10 =	1.000
1 câștiguri „ „ „		C. 25.000

Tragerea la sorți se va face în Sibiu în 1 Maiu 1900 st. n. în preșența unui public și a unui comisar politic.

Consemnarea căștigurilor se va putea la trei zile după tragere. Ridicarea se va face în decurs de 60 zile de la tragere.

Bilete de loterie se pot procura de la biroul „Asociațiunii” în Sibiu (N-Szeben, strada morii nr. 8), și se vor vinde la toate bisericile românești.

Sibiu, în Decembrie, 1899.

Comisiunea loteriei.

Da, negreșit, căci numai prin mărturisirea unei crime mai mari te voiu pute să și-o mărturisești pe a ta.

Prin asigurări și jurămintele înfocate dragoste, mă făcuse să-i jur, că voiu să cu dănsul. Și cānd i-am spus de înălțim zidurilor, mi-a rășpuns, că nu zidurile s’au stăa în drum!

În noaptea hotărâtă pentru fugă, reușii să ies din dormitor și să-l aștept la picioarele zidului. Așteptasem mult, cānd auizii pe care-l căuta, fără scară, cu mlădierea unui călău sălbatic, se urca. Ii recunoscu glasul cānd întreba:

— „D-ta ești aci?”

Și plină de groază, și de drăgostoașă capture i-am rășpuns:

— „Da”.

Căutam să pătrund întunericul cu mâna și n’aveam clipă mi-se pără, că o vâd sus. Înfrigurată îi strigă:

— „Vino iute, că te iubesc!”

Dar îndată, ca și cānd mi-ar fi fost spusă de el, am adăugat:

— „Te rog, du-te, este o crimă, fie-ți de mine!”

Însă dănsul, după-ce-mi rășpunsă curăc, că „mă iubeste”, urmă să se urce.

Ausiam suflarea lui prăpită. Și-mi oprii până și suflarea numai ca să nu cadă.

— „Eată-mă!”rise glasul lui. Și cu mâna atinse creasta zidului. Auizii o cărămidă căștând. Și leșina, căci auizsem în același timp un blăștăm însoțit de o căzătură greoașă și un horcăt floros, în partea cea-alaltă a zidului.

Trenită din leșin, nu mai auizii nimic și intrai în dormitor, fără-ca cine-va să mă simtă.

Credeam, că rānit rău, și-ar fi schimbat părerea.

..

A doua-mi era Duminecă. Și bătrānul nostru popă păruse foarte mișcat la începutul liturgiei. Predica lui fu scurtă, dar groșavă, mai ales pentru mine!

— „Scumpe surori, ne zise el; voiam să vă vorbesc de vecinicia făgăduințelor, și să vă arăt cāt de gelos e Dzeu și cāt cere el ca omenii să se ție de cuvânt. Povestirea unui fapt petrecut lângă grādina noastră, o să slugească pe pildă”.

Și bătrānul povesti că un tiner, un hoț, încercase să intre în mănăstire și că providența îl împiedecase. Acest hoț, era un fost frate, care fugise din mănăstire.

„D-zeu l-a pedepsit teribil. Cea dintăiu crimă a fost urmată de o a doua; și în mijlocul crimei a doua, mâna lui Dzeu se lăsase asupra lui, cu toată greutatea.

Miserabilul încercând să sară zidul, căzuse atât de rău, încăt fu găsit azi dimineța cu capul sfărmat și cu creeri scurși. Era un spectacol înfrorător. Cāt trebuie să fi suferit! Mila d-zească îi trimesese în ultimul moment durerea, pentruca să-l pocăiască: surorilor, să ne rugăm pentru dănsul”.

În acea zi eram într-o stare de nedescris: aș fi vrut să plāng, aș fi vrut să țip ca o mamă, căreia i-se jucide pruncul. Și trebuia să-mi rețin lacrimel.

O lună de dureri. Și tăcută în mine, am ispășit toată crima. Dar’ cred că de n’ar fi fost D-zeu atât de bun, mă ducea la nebunie sigură.

Și cāt am suferit d’atunci! Și cāt m’am închinat! Dar cred că D-zeu l’a ertat.

..

Cu glasul stins și întretăiat de sfaturi, sora Evghenia își mărturisi păcatul.

Stărița îi dădu sfaturi, pentru-ca să scape de ispită: Rugăciuni cătră Prea Curata, cătră toți sfinții, și ori de câte-ori va lucra câte ceva la care să poată și gândi,

să reciteze rugăciuni pentru ertarea păcatelor.

Apoi, foarte emoționate, cele două fete se sărutară; sărutul păcii.

Și cānd sora Evghenia plecă, bătrāna stăriță căzu în genunchi, și cu fața între mâni strigă:

— „Doamne, Dumneșul meu! cānd mă vei erta odată?”

— După trei-zeci și cincî ani de lacrimi continue, nu m’ai lāsat ear în păcat? Nu e oare o greșeală în bucuria pe care am resimțit-o povestindu-mi crima?”

Și cu lacrimile în ochi, oftând sfășietor, își oțeri sufletul, sbuciumat de amintirea focului din tinerețe, în frama din „Tătăl nostru”:

— „Nu ne duce în ispită, și ne izbăvește de cel rău”.

Pe care o repetă timp îndelungat într’una.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Red. respons.: Ioan Russu Șiriani.

687
1899 v. sz.**Arverési hirdetmény.**

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. törvényszék 1898 évi 14023 számú végzése következtében Truția Péter, aradi ügyvéd által képviselt „Victoria“ takarékos és hitelintézet javára Herbei Mikulae hodosi lakos ellen 450 frt. s jár. erejéig 1899 évi január hó 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 820 frtra becsült, következő ingóságok u. m.: lovak, tehének, horjuk, lószékér, széna, szin, kolna és olajkészítő felszerelés nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n.-buttyini kir. járásbíróság 1899 évi V. 348/4 számú végzése folytán 450 frt. tőkekövetelés, ennek 1898 évi június hó 10 napjától járó 6% kamatai, 1/3 % váltó díj és eddig összesen 52 frt 35 krban bírósággal már megállapított költségek erejéig Hódoson, adós lakásán leendő eszközzésére 1900 évi január hó 10 napjának délelőtti 1/212 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. cz 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt N.-Butyin, 1899 évi Deczember hó 20 napján.

Klausner

kir. bírósági végrehajtó.

397 1-1

ECONOMIE.**Grâne.**

Prețurile de la 22 Noemvrie.

	Arad:	B.-Pesta
Grâu Aprilie fl.	7.10—7.30 fl.	7.96—7.87
Octomvrie	„	8.02—8.08
Căcuruz Maiu	3.80—3.90	5—5.01
vechiu	5.—5.20	5.20—5.50
Orz vechin	„	5.65—6.20
„ nou	5.40—5.50	„
Secară Apr.	5.60—5.70	6.42—6.44
„ vechiu	„	6.10—6.35
Orza Apr.	4.40—4.50	5.6—5.8
„ Oct.	„	4.90—5.28

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fl. 248	vând	9.52
Lira turcească	„	„	„
Imperial (15 R. auz)	18.90	„	19.—
Ruble rusești 100 k	126.—	„	127.—
Galbeni	5.58	„	5.61
Napoleon-d'or	3.48	„	3.51
100 Marce germane	58.50	„	58.95
Lira sterling	11.90	„	12.—

Spiri:

	21 Oct.
Spiri rafinat; cu toptanu	55.50
„ „ cu micu	56.50
„ brut cu toptanu	54.50
„ „ cu mic	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr. p. kg
bătrâni 320—380 kg.	40—42	„
tineri 320—390	44—44.5	„
„ 250—390	44—45	„
„ până 250	45—46	„
mijlocie 240—260	47.5—48	„

La administrația**„Tribunei Poporului“**

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.
 „Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.
 „Lupta pentru drept“ de Dr. R. L. ring traducere, de T. V. Păcășan. Prețul 1 fl.
 „Din vremuri apuse“ de Indita S. cula, Prețul 50 cr.
 „Juvenilia“, proză și versuri. Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.
 „Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.
 „Pribeag“, de I. Scocopol. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari vor fi efectuate prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal. Administrațiunea „Trib. Pop.“

Cărți bune în editura Librăriei Ciur din Brașov a apărut, în volum elegant „Insula Morților“, eminentă lucrare a lui Voss, traducere de dl. Andreiu Bărbănt. Atât autorul, cât și traducătorul sunt, sigur, și între Români indestul de cunoscuți pentru-ca și fără elogiile presei, toți să simtă îndemnați a-și procura această carte. Ea e potrivită și pentru cadou de sărbătoare. Prețul 25 cr., ieftină!

Cum să fotografăm? Sub acest titlu a apărut și ni s'a trimis o carte, ce cuprinde instrucțiuni practice pentru amatorii de fotografie cu 81 ilustrațiuni, de Ioan Pop. Cuprinsul cărții a fost publicat în „Revista Ilustrată“ din anul 1899, unde s'a tipărit și în broșură separată și poate procura dela administrațiunea noastră fol pentru prețul de 1 coroană. Jumătate din venitul curat e destinat pe seama cărții rului plugarilor din Șoimuș (com. Bistrița-Năsăud).

Calindarul nostru

pe anul bisect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comande mai mari de 10 exemplare dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor, care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate treburile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“